

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19156/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Раденко Денић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., коју заступа Радослав Тадић, адвокат из ..., и ВВ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2469/22 од 02.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2469/22 од 02.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2469/22 од 02.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 916/21 од 17.02.2022. године, првим ставом изреке, утврђено је да тужила има право на деобу непокретности из листа непокретности број .. КО Уб уписаних као њено сувласништво са уделом од 1/3 идеалног дела и сувласништво тужених са уделима од по 1/3 идеалног дела, што се односи на кп.бр. .. пашњак 1. класе површине 442 м², а што су тужене дужне да признају и трпе да тужила у одговарајућем поступку изврши деобу описаних непокретности. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да тужила има право на деобу непокретности из листа непокретности број .. КО Уб уписаних као сувласништво парничних странака са уделима означеним у првом ставу изреке, што се односи на кп.бр. .. – земљишите под зградом и другим објектом у површини од 110м² и на породичну стамбену зграду број 1 површине 110м², изграђену на наведеној катастарској парцели, што би тужене биле дужне признати и трпети да тужила у одговарајућем поступку изврши физичку деобу описаних непокретности. Трећим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2469/22 од 02.06.2022. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене ББ и потврђена пресуда Основног суда у Убу П 916/21 од 17.02.2022. године. Другим

ставом изреке одбијени су као неосновани захтеви тужиле и тужене ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се применом члана 404. ЗПП иста размотри као правно питање од општег интереса.

Тужена ББ је доставила свој одговор на ревизију тужиле.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

У конкретном случају тужила је, као сувласница кп.бр. .. површине 442м² и стамбене зграде број 1 саграђене на тој катастарској парцели тражила да се у односу на њене ћерке, тужене у овој парници, као сувласнице са истоветним уделом од по 1/3 идеалног дела, утврди тужиљино право физичке деобе катастарске парцеле и објекта подигнутом на истој. Одлучујући о истакнутом тужбеном захтеву првостепени суд је исти делимично усвојио у односу на катастарску парцелу, док је у односу на стамбену зграду и земљиште под заградом тужиљин захтев одбио са образложењем да је усменим договором по уређењу начина коришћења постигнутим 1997. године између парничних странака фактички већ и извршена деоба спорне непокретности.

Прерогативи права власништва предвиђени су чланом 3. став 1. Закона о основама својинско правних односа („Службени лист СФРЈ“ број 6/80 и 36/90, „Службени лист СРЈ“ број 29/96 и „Службени гласник РС“ број 115/05), којим је прописано да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже у границама одређеним законом.

Чланом 13. став 1. истог закона прописано је да више лица има право сусвојине на неподељеној ствари када је део сваког од њих одређен сразмерно целини (идеални део).

Чланом 16. став 1. прописано је да сувласник има право да у свако доба захтева деобу ствари осим у време када би та деоба била на штету других сувласника, ако законом није другачије одређено.

Како сагласно изложеном у конкретном случају не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса нити питања од значаја за равноправност грађана, нити се указује на потребу уједначавања судске праксе и давања новог тумачења права, то је сходно члану 404. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. у вези са чланом 28. став 1. и чланом 469. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање

стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева.

Чланом 469. ЗПП прописано је да се у смислу одредаба ове главе закона, споровима мале вредности не сматрају споровима непокретности, спорови из радног односа и спорови због сметања државине.

Из стања у списима произлази да је вредност спора у овој парници покренутој тужбом поднетој дана 30.07.2021. године 10.000,00 динара, сагласно чему, имајући у виду цитиране одредбе процесног закона ревизија није дозвољена.

На основу свега изложеног, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић